

Tytuły

Akapit i Wiersz

Pozioma Linia

Atrybuty Czcionki

Tytuły

W dokumentach często wprowadzamy tytuły, zwane też śródtytułami lub nagłówkami. Służy do tego polecenie `<hx> </hx>`. Znak **h** oznacza *heading*, natomiast **x** to stopień tytułu (mamy ich sześć). Polecenie wprowadzające tytuł stopnia pierwszego składa się ze znacznika otwierającego `<h1>` i zamykającego `</h1>`. Ten drugi zawiera dodatkowo ukośnik (ang. *slash*).

Znaczna większość poleceń zawiera znacznik otwierający i zamykający, aczkolwiek są też polecenia zawierające jedynie pojedynczy znacznik, np. znacznik poziomej linii, grafiki czy końca wiersza. Gdy masz do czynienia z poleceniem zawierającym oba znaczniki, koniecznie stosuj i znacznik otwierający, i zamykający. W HTML jest to bezwzględnie zalecane, a w XHTML już nawet konieczne.

Podkreślmy od razu, że znaczniki w przeglądarce WWW nie są wyświetlane. Są one jedynie interpretowane, tzn. pozwalają "w locie" formatować tekst.

Uwaga: Powszechnie używany termin "nagłówek" jest nieco mylący. Aby nie było kłopotu z rozróżnianiem tytułu i nagłówka dokumentu, przyjmujemy właśnie pojęcie "tytuł" lub "śródtytuł". Jest ono zresztą bardziej intuicyjne, gdyż kojarzy się z tytułami rozdziałów i podrozdziałów w obszernych dokumentach, a taka jest jego istota.

Jak wspomnieliśmy wyżej, dysponujemy sześcioma stopniami tytułów, różniącymi się w przeglądarce wielkością znaków. Wprowadzamy je za pomocą poleceń h1, h2 itd.

```
<h1>Tytuł stopnia pierwszego</h1>  
<h2>Tytuł stopnia drugiego</h2>  
<h3>Tytuł stopnia trzeciego</h3>  
<h4>Tytuł stopnia czwartego</h4>  
<h5>Tytuł stopnia piątego</h5>  
<h6>Tytuł stopnia szóstego</h6>
```

l efekt:

Tytuł stopnia pierwszego

Tytuł stopnia drugiego

Tytuł stopnia trzeciego

Tytuł stopnia czwartego

Tytuł stopnia piątego

Tytuł stopnia szóstego

Akapit i Wiersz

Jak wprowadzać do dokumentu "zwykły" tekst? W zasadzie każdy tekst, który nie jest objęty specjalnym znacznikiem, jest interpretowany jako "masa tekstowa". Gdybyśmy jednak wpisali dłuższy fragment tekstu, rozdzielając w edytorze akapity za pomocą klawisza Enter, przeglądarka zignoruje znaki końca wierszy i akapitów w edytorze i wyświetli jednolity blok tekstu. Aby naprawdę rozdzielić akapity, należy się posłużyć poleceniem `<p>` (p = *paragraph*), które wstawi interlinie między poszczególne fragmenty tekstu. Zalecamy także konsekwentne stosowanie znacznika zamykającego `</p>`.

Przykład:

```
<p>To jest treść pierwszego akapitu</p>  
<p>To jest treść drugiego akapitu</p>
```

Efekt:

To jest treść pierwszego akapitu

To jest treść drugiego akapitu

Niekiedy zdarza się, że chcemy przełamać tekst, nie wprowadzając przy tym znaku końca akapitu. Możemy wówczas zastosować pojedyncze polecenie `
`, które przenosi tekst o jeden wiersz w dół, choć nie wprowadza dodatkowej interlinii.

To jest pierwszy wiersz

To jest drugi wiersz

To jest trzeci wiersz

To jest czwarty wiersz

Rezultat:

To jest pierwszy wiersz

To jest drugi wiersz

To jest trzeci wiersz

To jest czwarty wiersz

Pozioma Linia

Następnym, często spotykanym elementem jest pozioma linia, którą wstawiamy za pomocą polecenia `<hr>` (ang. *horizontal rule*). Pozwala ono wyświetlić w dokumencie poziomą linię, na szerokość całej strony czy bloku, rozdzielając nią logiczne fragmenty tekstu, dzięki czemu strona jest bardziej przejrzysta.

`<hr>`

Efekt:

Atrybuty Czcionki

Aby tekst w przeglądarce nie wyglądał wszędzie tak samo, stosuje się dodatkowe atrybuty czcionki - **wyróżnienie (pogrubienie)** i *emfazę (pochylenie)*. Atrybuty pozwalają uwypuklić jakieś fragmenty tekstu, np. nazwy za pomocą kursywy, a ważniejsze pojęcia za pomocą pogrubienia:

To jest tekst normalny

To jest tekst pogrubiony

To jest tekst pochylony

Efekt działania tych poleceń:

To jest tekst normalny

To jest tekst pogrubiony

To jest tekst pochylony